

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/191/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718010389
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alojz Palaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6718010389.1

Uznesenie

Krajský súd Banská Bystrica, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alojza Palaja a sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a JUDr. Slavojka Sendeckého, na verejnom zasadnutí dňa 16. januára 2019, prejednal odvolania obžalovaného K. P. a okresného prokurátora, proti rozsudku Okresného súdu Zvolen z 18.07.2018 sp.zn. 4T/78/2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolania obžalovaného K. P. a okresného prokurátora z a m i e t a.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom uznal obžalovaného K. P. za vinného z obzvlášť závažného zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d), ods. 3 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 01.12.2017 v čase okolo 05,47 h na ulici Jesenského vo O., na ul. Jesenského pri autobusovej zastávke pristúpil odzadu k I.. E. Q., nar. XX.XX.XXXX a ľavou rukou jej chytil dámsku koženú kabelku, ktorú držala v pravej ruke a snažil sa jej ju vytrhnúť z ruky, následne sa začali o kabelku ňahať v dôsledku čoho došlo k jej pádu na zem pravým bokom, pričom kabelku držala stále v pravej ruke, avšak obžalovaný sa jej snažil aj v tejto polohe vytrhnúť kabelku z ruky, čo sa mu nakoniec aj podarilo a následne z miesta činu ušiel, čím spôsobil poškodenie I.. E. Q. zranenia - inkompletnú zlomeninu veľkého hrbola pravej ramennej kosti bez posunu úlomkov, podvrtnutie zápästia a pomliaždenie pravého stehna s dobou liečenia 63 dní a odcudzením dámskej koženej kabelky čiernej farby v hodnote 30 Eur, v ktorej sa nachádzali: peňaženka čiernej farby v hodnote 10 Eur s obsahom finančnej hotovosti 30,- €; zelené puzdro v hodnote 1 Eur s osobnými dokladmi vystavenými na jej meno: občiansky preukaz, vodičský preukaz, karta poistenca, bankomatovú kartu k osobnému účtu z banky UniCredit bank, karty výhod do jednotlivých obchodov; 1 ks plastovej obálky s finančnou hotovosťou vo výške 300 Eur; 1 ks plastovej obálky s 2 ks darčkových poukážok v hodnote 100 Eur; mobilný telefón zn. Samsung Galaxy A5 IMEI: 357661/08/876446/7 čiernej farby v hodnote 350 Eur so SIM kartou od spoločnosti Slovák Telekom v hodnote 10 Eur, SD kartou v hodnote 15 Eur ; 10 ks Tesco poukážok v hodnote 2 Eur; 10 ks stravných lístkov Check Dejauner v hodnote 4 Eur ; dámsky skladací dáždňnik hnedej farby v hodnote 10,- Eur, teda celkovú škodu vo výške 1.016,- Eur.

Za to bol odsúdený podľa § 188 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. d), písm. l), písm. n) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere sedem rokov a podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. bol pre výkon tohto trestu zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák., § 78 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému bol uložený ochranný dohľad na dva roky. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodeným stranám, a to I.. E. Q. škodu v sume 1.573,- Eur a spoločnosti Dôvera, zdravotná poisťovňa, a.s. Bratislava, škodu z titulu regresnej náhrady v sume 133,54 Eur.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal v zákonnej lehote odvolanie tak okresný prokurátor, ako aj obžalovaný.

Okresný prokurátor sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku vo výroku o treste, pretože sa nestotožňuje s názorom okresného súdu pokiaľ ide o uložený druh trestu. Poukazuje na to, že obžalovaný sa dopustil konania v priamom úmysle tým, že proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a čin spáchal na chránenej osobe - osobe vyššieho veku a spôsobil ním ťažkú ujmu na zdraví - vážnu poruchu zdravia, trvajúcu dlhší čas, ktorá si objektívne vyžiadala liečenie v trvaní 63 dní. Obžalovaný použil voči poškodenej - žene vyššieho veku, násilie značnej intenzity, ktoré skutočnosti vyplývajú z výpovede poškodenej, a to že až takou silou ťahal poškodenej kabelku, že následkom toho spadla na zem na cestu a v snahe sa kabelky zmocniť obžalovaný pokračoval aj v tomto štádiu, pritom jej boli spôsobené zranenia. S konaním obžalovaný neprestal až kým sa kabelky nezmocnil a následne z miesta činu ušiel, pritom poškodená zostala ležať na zemi a pomoc jej poskytla náhodne okolo idúca hliadka. S prihliadnutím na spôsob a následky spáchania trestného činu, zavinenia a pohnútku je okresný prokurátor toho názoru, že uložený trest odňatia slobody vo výmere sedem rokov ako trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby je nepostačujúci. Takúto formu násilia nemožno hodnotiť ako len vybočenie z bežného správania, čo by malo vzhľadom na osobu páchatel'a odôvodňovať mimoriadne zníženie trestnej sadzby, pričom okrem formálneho priznania a oľutovania skutku obžalovaný nijakým spôsobom doposiaľ neprejavil snahu nahradiť spôsobenú škodu a v neposlednom rade pred spáchaním skutku obžalovaný nevedol riadny život.

Pokiaľ ide o odvolanie obžalovaného, tento tiež smeroval svoje výhrady len voči výroku o treste a domáhal sa zrušenia a uloženia trestu odňatia slobody neprevyšujúci päť rokov odňatia slobody. Domáhal sa aplikácie ust. § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. V danom konaní súd síce aplikoval príslušné ustanovenia zákona a mimoriadne obžalovanému znížil trest pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, ale podľa názoru obžalovaného sa nedostatočne vysporiadal s okolnosťami prípadu a v nedostatočnej miere prihliadol na osobu a pomery obžalovaného. Preto je obžalovaný toho názoru, že zákonom sledovaný účel splní aj trest kratšieho trvania, ako mu bol uložený.

Krajský súd na základe odvolaní odvolateľov preskúmal v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým smerovali odvolania odvolateľov, ako aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku v predmetnej časti, a zistil, že odvolania odvolateľov nie sú dôvodné.

V úvode treba konštatovať, že obžalovaný skutočne uznal svoju vinu, na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, ktorým uznal vinu, a toto vyhlásenie bolo súdom prijaté aj so súhlasom prokurátora. V tomto smere bolo potom vykonané dokazovanie len vo vzťahu k výroku o treste a výroku o náhrade škody.

Odvolací súd nezistil v napadnutom rozsudku v preskúmanej časti žiadne pochybenie, pretože súd prvého stupňa pri rozhodovaniach o druhu a výmere trestu citlivo vyhodnotil skutočnosti významné pre rozhodnutie o druhu a výmere trestu, rešpektujúc ust. § 41 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., pritom prihliadol k osobe obžalovaného, ako aj závažnosti konania obžalovaného, spôsob spáchania predmetného skutku, na ktorý poukazoval okresný prokurátor v odvolaní, ako aj okolnosti, ktoré ovplyvňovali trestnú sadzbu a výmeru trestu v zmysle § 36 Tr. zák. prevahou troch poľahčujúcich okolností oproti žiadnej priťažujúcej okolnosti, v dôsledku čoho bola znížená trestná sadzba o jednu tretinu a zároveň boli splnené podmienky za týchto okolností vyjadriť túto prevahu poľahčujúcich okolností aj vo výmere trestu, preto boli zákonne aplikované ust. § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. a obžalovanému bol ukladaný trest pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby, keď základná trestná sadzba pri uvedenom zločine predstavuje pri ods. 3 § 188 Tr. zák. trest odňatia slobody od desať do pätnásť rokov odňatia slobody. Odvolací súd dospel k záveru, že uložený trest, čo i len na dolnej hranici základnej trestnej sadzby, je vzhľadom na uvedené skutočnosti neprimerane prísny, s prihliadnutím aj na skutočnosť, že u obžalovaného nejde o zvlášť narušeného páchatel'a, aj keď na druhej strane nemožno hovoriť o úplnej bezúhonnosti, keď bol v minulosti trestaný pre iný druh trestnej činnosti, ale len trestom povinnej práce, pozerá sa na neho akoby nebol odsúdený, hoci túto skutočnosť nebolo možné prehliadnuť, zvlášť pokiaľ sa obžalovaný domáhal uloženia miernejšieho trestu, ako mu uložil napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa.

Uložený trest podľa názoru odvolacieho súdu zodpovedá všetkým hľadiskám účelu trestu, a to aj z pohľadu individuálnej a generálnej prevencie, pritom nejde o trest neprimerane prísny, ale ani mierny, s prihliadnutím na jeho výmeru.

Pokiaľ ide o výrok týkajúci sa zaradenia obžalovaného pre výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia za použitia ods. 4 § 48 Tr. zák., tu odvolací súd s prihliadnutím na osobu obžalovaného a jeho doterajší spôsob života považuje tento postup za zákonný.

Je v súlade so zákonom, keď súd prvého stupňa obžalovanému uložil aj ochranné opatrenie v zmysle ochranného dohľadu na dva roky s prihliadnutím na ust. § 76 ods. 1 Tr. zák., § 78 ods. 1 Tr. zák., kde takéto opatrenie uložil z obligatórnej povinnosti.

Keďže odvolací súd nezistil pochybenie v napadnutom rozsudku v tej časti, ktorá bola napadnutá odvolaniami odvolateľov a preskúmané odvolacím súdom, považuje napadnutý rozsudok za zákonný a odvolania odvolateľov ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.